

عنوان مقاله:

استرس در خانواده های دارای فرزند اوتیسم: یک مطالعه مروری

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی پژوهش در روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

نوشین کرد - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

سعیده بزازیان - دانشیار، گروه روانشناسی، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

ویرایش پنجم راهنمای تشخیصی و آماری اختلال های روانی (DSM-V)، اختلالات طیف اوتیسم را در طبقه عصیبتحولی آورده است. اختلال طیف اوتیسم یک اختلال عصبی- تحولی است که جنبه های مختلف رشد کودک را تحت تاثیر قرار می دهد. این اختلال از سخت ترین و ناشناخته ترین اختلالات دوران کودکی است. احتمالاً علل زیست شناختی متعدد، همراه با تاثیر عوامل روانی اجتماعی در ایجاد این اختلال موثر هستند. ویژگی های این اختلال و همچنین گاهی تشخیص دیر هنگام و دشوار، فقدان درمان های قطعی و موثر و پیش آگهی نه چندان مطلوب، می تواند فشار روانی شدیدی را بر خانواده و والدین کودک تحمیل کند. بررسی ها نشان میدهند که والدین کودکان با اختلال های طیف اوتیسم بیش از والدین کودکان با اختلال های روان شناختی دیگر، در معرض فشارهای روانی و اضطراب ناشی از داشتن کودک ناتوان قرار دارند. وجود کودک ناتوان، سازش یافتگی و سلامت جسمی و روانی خانواده را تهدید می کند و غالباً تاثیر منفی بر آن می گذارد. در واقع رفتارهای مخرب و غیرعادی کودک به عنوان منبع اصلی استرس برای والدین کودکان اوتیستیک به خصوص مادر محسوب می شود. مطالعات نیز نشان داده اند که مادران کودکان مبتلا به اوتیسم، استرس و نگرانی بیشتری از سایر بیماری های مزمن تجربه می کنند. بر این اساس به نظر میرسد که اجرای مداخلات مناسب برای کاهش استرس والدین ضروری است.

کلمات کلیدی:

اختلال طیف اوتیسم، استرس، خانواده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1011254>

